1880. VII. évfolyam. 137. szám. Debreczen, Csütörtök julius 15

Előfizetési feltételek:
helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve.
Egész évre . 10 frt.
Félévre . . 5 „
Negyedévre . 2 „ 50 kr.
Egy hóra . . 1 „
Előfizethetni helyben a kiadóhivatalban, *Kultasi Imre nyomdájában*, aztán Telegdi K. Lajos és ifj. Csáthy Károly könyvkereskedéseikben, vidéken a postahivataloknál.

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közgazdászati s társadalmi lap.

A SZABADELVŰPÁRT KÖZLÖNYE

Megjelen hetenkint ötször, u. m. Hétfőn, Kedden, Szerdán, Csütörtökön és Szombaton.

Hirdetési díj:
öt hasábos petitsor 5 krajczár. Nagyobb terjedelmű s többizben megjelenő hirdetményeknél leengedés történik. Bélyegdij minden hirdetés után 30 kr. Nyilttéri közlemények minden sora 20 kr. A hirdetmények valamint a nyilttéri közlemények egyedül a kiadói irodában vétetnek fel. *Az előfizetési és hirdetményi pénzek a kiadóhivatalba*, a lap szellemi részébe tartozó közlemények a szerkesztőségi irodába czimezendők,
nagyujutcza Jóna-ház 1704. szám alatt

Csengery Antal.

† julius 13.

Súlyos csapás érte a nemzetet. Egyik disze s büszkesége a közélet minden terén, Csengery Antal hosszu szenvedés után tegnapelőtt elhunyt.

A csapás nem jött váratlanul; másfél év óta küzdött már az orvosi tudomány a halállal, mely e jelesünk életét fenyegette és mégis most, midőn a gyászhir szétfutott az országban, megdöbbenve fogadják azt mindenfelé. Oly férfi lépett le az élet szinpadáról, kit osztatlan tisztelet kisért egészen az utolsó pillanatig.

Pedig soha sem kereste a tömegek tetszését, soha sem hajhászott népszerüséget, soha sem hizelgett sem le, sem fölfelé. Neki nem kellettek a tapsok, nem kellett semmi kitüntetés, hatalmasok kegye, mosolya, czim, rendjel, magas állás. Rideg puritán maradt a körülte özönlő hiuság és önzés, pénz- és hatalomvágy hullámai közt. Számtalanszor lehetett volna miniszter; soha sem akart egyéb lenni, mint a haza egyszerü, de hasznos polgára. Benne megtestesült a demokratia legtisztább ideálja.

Deák Ferencz tanitványa és jobb keze volt, az ő hagyományának legméltóbb örököse. Ugyanaz a higgadt, mérsékelt fölfogás és ugyanaz a tántorithatlan szilárdság, ugyanaz az egyszerüség, minden külső fény kerülése, minden csillogás megvetése jellemezték Csengeryt is; csakhogy hiányzott nála Deák Ferencz kedélyessége, őt zordonabbá, zárkozottabbá tette az élet.

De e hideg külső alatt melegen érző szív dobogott, mely érdeklődni tudott mindaz iránt, a mi hazája jólétét és fényét növelhette. Ő mindig a nemzet szellemi mozgalmának élén állt. A politikában az uttörő előharczosok sorába tartozott, ő küzdött barátaival, Eötvössel, Szalay Lászlóval, Kemény Zsigmonddal a modern állameszme s a parlamenti kormányforma megvalósitásáért Magyarországon már az 1848-at megelőző években. Huszonhárom éves korában foglalta el Kossuth és Szalay László helyét s méltónak mutatta magát nagynevü elődeihez a „Pesti Hirlap“ szerkesztői állásában. A tudomány számos ágában buzgó terjesztője volt az európai müveltségnek, melyet össze tudott egyeztetni a nemzeti szellem megőrzésével.

Közgazdasági és pénzügyi kérdésekben tekintélynek tartották őt évek hosszu sora óta országszerte; a közoktatás terén mindenki elismerte nagy érdemeit. Bármerre tekintünk, müködésének áldásos nyomait találjuk mindenfelé. Nem volt sajátkép nagy iró, nem volt lángész, de müködése maradandó nyomokat hagyott mégis az irodalomban. Bölcs utmutatóul, irányadóul szolgált sokaknak s irmodorának példányszerü tisztasága, rövid velőssége rendkivül üdvös hatást gyakorolt az irodalmi styl javitására.

Szónoknak sem volt nagy szónok, de mély, alapos tudománya, erős logikája, roppant munkássága és jellemének szilárdsága által oly befolyást gyakorolt a politikai téren, milyet Deák Ferenczen kivül magányos egyszerü polgár még soha sem gyakorolt. S e rendkivüli tekintélyt egyedül önmagának köszönhette. A mivé lett, azzá munka és fáradság, szivósság és vas szorgalom által lett. Ő formulázta a legnevezetesebb feliratokat és törvényjavaslatokat országgyülésünkön s szava döntő súlylyal birt a 67-iki kiegyezésnél ép ugy, mint a fusio létrejötténél.

A magyar tudományos akadémia alelnökét, a képviselőház egyik szellemi vezérét s a nemzet egyik legderekabb fiát gyászolja benne.

* * *

1822-ben N-Váradon született, hol atyja jeles jogtudós, ügyvéd s a remekirodalom kedvelője levén, fiát is alaposan neveltette s alkalmat nyujtott neki a remekirók müveivel megismerkedni. A jogtudományokat Debreczenben végezte, törvényes gyakorlaton Beőthy bihari alispánnál volt és már ekkor irt a megyei közigazgatásról, de ezen munkáját ki nem adta. Az 1844. országgyülésen, mint megyéje főispánjának irnoka jelent meg, midőn egyszersmind a Pesti Hirlap országgyülési tudósitásai is az ő tollából kerültek ki; ekkor irta a magyarországi élelmezésről czimü értekezését a Herallmann által szerkesztett „Viertljahrschrift“ számára, s később Kossuthról ő reá szált a Pesti Hirlap szerkesztése, melyet 1845-ik év II-ik felétől fogva egész 1849-ig vezetett és pedig oly irányban, mely a régi megyei kormányzat helyébe központositásinak behozatala mellett buzgólkodott.

A forradalom alatt belügyminiszteri tanácsossá neveztetett ki, s leginkább törvényszerkesztési munkával foglalkozott.

A szabadságharcz lezajlása után Budapesten telepedett le s több barátjával a „Magyar szónokok és statusférfiak jellem rajzát“ adta ki. Majd az akadémia levelező tagjává választatván, a történelmi osztályban több felolvasást tartott.

E közben a „Magyar népkönyvet“ br. Kemény Zsigmonddal együtt szerkeszté valamint a „Budapesti Szemlé“-nek hosszu éveken át volt szerkesztője, mint szintén a „Pesti Napló“-nak folytonosan segéd szerkesztője. Ennyi elfoglaltsága mellett Makulay „Anglia történetének“ magyar fordításával ajándékozta meg az akadémiát.

1861-ben orsz. képviselővé választatván, Deák Ferenczcnek hü elvtársa lett, ugy 1866-ban is, midőn az ujból megnyilt országgyülésen, mint a Deák párt elsőrendü kapacitása müködött a kigyezési törvények létrehozásában s igy többek közt az 1867. évi kigyezési törvények megalkotásában részes volt.

Csengeri 1867-ik év óta folytonosan a képviselőház tagja volt. Csaknem puritán jellemü. Csengery ép oly kevéssé kereste a hatalmasak mint a nép kegyét. Miniszteri tárczát nem vállalt. Andrássy gróf a belügyi tárczával és a főszámvevőszék elnökségével kinálta meg, de nem fogapta el. A parlamenti vitákban ritkán vett részt. Nem volt kitünő szónok; se hangja, se természete nem volt alkalmas arra, hogy egy parlament zaján és szenvedélyein uralkodjék. Azonban az értekezleteken bizottságokban Deák Ferencz után első tekintély volt. Senkinek sem volt nagyobb befolyása az eszmék tisztázására, a formulázásban pedig mindenkit fölülmult.

Csengeri az 1857-iki kiegyezés egyik legfőbb tényezője, de szemben a kormánnyal mindig teljesen független volt. Az ellenzék merev közjogi proggramját ő méltányolta legkevésbé, de senki sem hajlott szivesebben hozzá, ha valami olyant mozgatott, miben az életrevalóság magva rejlett, — ezért gyakran közvetitő volt az ellenzék és Deák-párt között.

A magyar tudományos akadémia, 1847. dec. 29. levelező, 1858. évi dec. 15-én rendes, 1867 évi dec. 18-án igazgatósági tagjává s 1874 évi dec. 22-én alelnökévé választotta. Az idei nagy gyülésen ismét ő lett alelnökké választva.

* * *

Csengery a legboldogabb családi életnek örvendett. Háza mintája volt a családi erényeknek. Ravatalát özvegye és négy gyermeke állja körül. Első leánya Olga, dr. Heinrich Gusztáv egyetemi tanár neje; a második Leona, Vámossy Károly ügyvéd neje; Harmadik leánya, Etelka hajadon. Fiát, dr. Csengery Lórántot a legutóbbi időben nevezték ki jegyzővé, a legutóbbi napokban rendkivüli kitünő sikerrel tette le a jogtudori szigorlatot, melylyel a sir szélén álló apjának nagy örömet okozott.

*

Halála okát tegnap már leirtuk. Temetése ma délután ment végbe s mintegy táviratunk jelenti, óriási néptömeg jeleulétében. Deák F. temetése óta hasonló temetés nem volt a fővárosban.

Tisza Kálmán részvét levele Csengery özvegyéhez.

Tisza miniszterelnök levele, melyet közvetlenül a haláleset után intézett Csengery özvegyéhez, igy hangzik:

Mélyen tisztelt Nagyságos asszony!

E perczben mély megdöbbenéssel értesülök arról, hogy Nagyságod férje nemcsak családjának, de a magyar államnak és a magyar tudománynak pótolhatatlan veszteségére megszünt élni.

Csengery Antal családjának gyászában egy ország vesz részt és épen azért nincs értéke, ha azt mondom, hogy én is mélyen osztom Nagyságod gyászát. De talán megengedhető mégis, hogy a fájdalom első perczében én is jelentkezem mint olyan, a ki annak részese.

Felejteni azt, a ki felejthetetlen, nem lehet. De Nagyságodat az ég megáldotta egy viruló gyermekcsoporttal, kikben fellelve az apa szellemét, vigasztalást fog találni fájdalmai közepette.

A család jólléteért s azért kérve a mindenek Urát, hogy Nagyságodnak s gyermekeinek adjon erőt a csapás elviselésére.

Ajánlom magamat szives jóindulatába és tisztelettel vagyok

Budapest, 1880. julius 13-án,

fájdalmaiban osztozó szolgája:

Tisza Kálmán.

Mozgósitási hirek.

Mindegy a „D.—n.“-nek csak hangzatos ujság legyen. Azzal hogy igaz e vagy sem nem sokat törődik. Hallott valahol harangozni de hogy mit azt maga sem tudja. Igaz ugyan hogy a honvédelmi miniszter zártrendeleteket küldött szét a hatóságokhoz, a melyek a bekövetkezhető mozgósitás esetére a szükséges előutasitásokat tartalmazzák, ugy de ily utasitások ez időben minden évben kivétel nélkül küldetnek.

A diósgyöri vasmügyár.

A közlekedési miniszterium közegei a diósgyöri vasmügyárt már formálisan átvették a pénzügyminiszteriumtól. A vasmü, mely most Bessemer-aczél gyártásra is be fog rendeztetni, a magyar állami gépgyár igazgatója által fog kezeltetni, ki ugy a gépgyárra mint a diósgyöri vasmügyárra vonatkozólag, javaslatait a magyar államvasutak igazgatótanácsa elé fogja terjeszteni.

A budapest-zimonyi vasut.

A budapest-zimonyi vasut épitése ügyében e hó második felében kezdődnek a tanácskozások a pénzügyminiszteriumban, első sorban az az elvi kérdés kerül eldöntésre, vajjon az épitést az állam vegye át, vagy pedig magánvállalkozónak adja ki. Mihelyt ezt a kérdést tisztába hozták, megkezdődnek a tárgyalások az ajánlattevőkkel, kik közül azok részesülnek előnyben, a kiknek esetleg sikerül, a nemzetközi pályára, azaz a szerb és magyar vonalra nézve a concessiót megszerezni.

Fővárosi lári-fári.

— Tárcza levél, egyről-másról. —

II.

Budapest, juli. 12.

(Ebbe a kutya melegbe: — Szegény ember fürdőzése. — Fettenheim Nepomuk ur. — A kőbányai piczulik. — Egy golyó ára. — Adieu!)

Tegnap véghetlen öröme volt Nepemuk urnak. Kétszeres fürdőt, azaz két üveg parádit fogyasztott megfelelő borral.

— Pülden 'sz Ihnen“ — — rájöttek valahára!....

— Mire, Nepomuk bácsi?

— Hát nem olvasta a Volksblattot? Jésszasz!... no hát az uj-pesti hamis hatosok készitőit elcsipték. Valahára, mondom.

— Biz én nem olvastam, megvallom.

— Jésszasz! hát, hogy lehet az ilyesmit el nem olvasni. Nagyszerü fogás. Kisült, hogy az uj-pesti hamis hatos, tulajdonképen kőbányai piczuli. — Nit schlecht, wósz?!! — Mint mikor kisül, hogy a lószőrpárna disznó szőrrel van teli.. Tartom egy okos embernek azt a Kohut!!... Csinál ő egy gépet magának, a melyen ha egyet rántanak, hát egyszerre 180 darab hamis piczuli hullott a markába. Nid schlecht! Igy könnyü lenne meggazdagodni. Ez könnyebb a kefekötésnél, — wosz?! Aztán kihitte volna, hogy azok a társai? Schwartz, Weisz és a Groszman Mari? No hát most a Weisz is schwartz lett, a Schwartz meg belefehéredett, kár, hogy a harmadik vászonnép és nem lehet rájok mondani, hogy alle dreie san grosze Männer wur'n! — — Végtelen örülök ennek a fogásnak. — — Képzelje el, a multkor is egy helyen, de hogy hol, már nem tudom, apró pénzt adnak vissza, hát reggel e közt is lelek egy „uj-pestit“, majd megütött a guta; hát még a szegény embert is megröviditik ezek az... óh!

Nepomuk bácsi házaira gondolva, majd el nevettem magam. De csak erőt vettem magamon. Nepomuk bácsi igen érzékeny ember ám. Nem szereti, ha az ember fenhangon mosolyog az ő dolgain. Aztán meg a Verhovay-kultusz vett erőt rajta.

— Nos, mit szól hozzá. Hát van igazság a világon? Hát mit tart a Verhovay Majthényi párbajban hozott itéletről? A ki a golyót kapja, az kap két hetet, a ki a golyót belelövi, az kap hat hetet. Köszönömásson.— No persze! Verhovay; az egy liberaler Mann! az egy volksmann; hát ennek az élete csak négy héttel drágább? Köszönöm. Egy golyó, — és két heti fogság ráadás. — Tudja mit? Én azt hiszem, hogy ez már még is csak sok. Ebből lazadás lesz. Verhovay egy Volksmann s az nem érdemelné meg, hogy ilyen kevésbe vegyék a szenvedéseit, meg az életét. Különben ostobaságot beszélek. Nem mondtam semmit. Ugy kell neki. Higyje meg ám, hogy nem sajnálom; ugy kell neki. Hát mire való az a párbaj. Mintha nem volna ugy is ezer baj a világon.

Nepomuk ur még sokáig füzte volna leiki gyötrelmeinek dénbábos képeit, ha én, már jóllakva azok élvezetétől, a pinczért nem szólitom, hogy: fizetünk.

Nepomuk ur is előrendelte zsákharisnyához hasonló pénzeszsacskóját. Kitett az asztalra hat darab hatost; aztán felálltunk. Épen kiakarunk lépni a „fürdő helyiségből“, mikor a pinczér alázatos arczczal áll Nepomuk bácsi elé:

— Bocsánat Fettenheim ur, de ezt a hat darab piczulit nem használhatom...

— Hogy-hogy?

— Hamisak.

— Lehetetlen.

— Tessék; ide ütöm az asztalhoz. Hallik a hangjáról, hogy hamisak.

— Az örgögbe is! Azok az átkozott ujpestiek, akarom mondani kőbányaiak, az ördög vigye el azt a Schwartzot, meg azt a Weiszt, meg azt a Groszman Marit. Fogja itt egy forint. Adjon vissza, hamar, hadd megyek...

A pinczér visszaadott négy hatost. Nepomuk bácsi dühösen zsebre tette a négy hatost, — meg a hat uj-pesti kőbányai piczulit is.

Indultunk haza. Szépen lassan — purger módra.

— Nincs egy szivar önnél?

— Bizony az utólsót szivom Nepomuk bácsi.

— Sebaj, veszek itt a trafikban.

Beléptünk.

— Kérek tiz darab kassait — szólt Nepomuk bácsi.

— Tessék.

Rágyujtott. Fizetek. Kiakarunk lépni. A szép jebuzea, a ki a szivart árulja, utána ki állt Nepomuk bácsinak:

— Bocsánat, urasága, ezt a husz krajczárost nem fogadhatom el!

— Hogy-hogy? — szól elképedve Nepomuk ur.

— Hamis.

— Lehetetlen.

— De, — ime a pengése...

— Tyhü! milliom kakastoll! Itt egy forint. Adjon vissza.

Megtörtént, távoztunk.

Nepomuk bácsi dühös volt. Sietve lépkedtünk ugy, hogy elértük csakhamar a láncz hidat. Társam kifogyhatlan volt a panasz és az átkozódásban. Szidta a piczuli-csinálókat; meg azt a kötni való pinczért, a kinek különben holnap kitépi a fülét tövéből. Vigasztalhatlan volt. Izzadt kétségbeesésében. Közel állott a gutaütéshez. A lánczhidon, a jó Dunai levegő, majd csak lecsilapitja az öreget, — gondolám.

Odalépénk; Nepomuk ur is oda ád egy husz krajczárost, abból a pénzből, a mit a jebuzea visszaadott.

— Kérek más pénzt, — szólt a jegykezelő.

— Hogy-hogy?

— Hát ugy, hogy ez hamis.

— Hogy lenne hamis?

— Talán csak hallja az ur a pengését.

— Nos hát itt egy másik hatos.

— Ez is hamis.

— Hát ez?

— Ez is az.

— Kétségbe kell esnem!

— Sajnálom, de...

Nepomuk ur fehér lett. A körülállók néz-

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája

A HOLTAK TITKA.

— Elbeszélés. —

VÉRTESI ARNOLDTÓL.

(Folytatás.)

Az öreg Héthársyné váltotta föl helyét. Leült menye szobájában, előszedte kötőtüit s naphosszat ott maradt, látszólag közönyösen, de rideg szigoru arczát időközönként föl-fölemelve Kornélia felé. A fiatal nő olyankor mindig ugy érezte, mintha valami dermesztő hideg futna végig egész testén, s aztán mindjárt reá a boszuság lázas tüze ömlött át erein: fölugrott nem egyszer a székről, a nélkül, hogy tudná, mit csinál, s fölszakitotta az ablak tábláit. A levegő oly türhetetlen volt itt benn.

— Menjünk el innen lakni! — sürgeté egyszer este ismét hevesen férjét.

Endre nem felelt rá s kitérőleg másra igyekezett forditni a beszédet. Neje félbeszakitotta, nyakába borult s lázasan átölelte.

— Menjünk el innen! — esdeklé fuldokolva.

A férj megdöbbenve ültette le maga mellé, kezébe fogta kezét s szeliden, megnyugtatólag akart neki szólni. Kornélia nem hagyta, kiragadta kezét férje kezéből, átkulcsolta nyakát s lihegve szenvedélyesen ismétlé:

— Menjünk el innen!

A férj boszusan kifejtőzött karjai közül s szótlan odább ment, vissza se tekintve. Kornélia megragadta egy szék karját, homlokát reá nyomta és hevesen zokogott.

A mint fölkelt, véletlenül magával rántotta az asztal teritőjét s albumok és porczellán-csecsebecsék hulltak csörömpölve a földre. E pillanatban valami rettenetes düh szálta meg lelkét. Reá ugrott a földön heverő holmira s lábaival tiporta. Aztán a fájdalom és a harag miatt csaknem magánkivül futkosott keresztülkasul a szobában, mintha a furiák kergetnék égő tüzes ostoraikkal. A gyertya lángja lobogva huzódott utána, az utjában álló székek jobbra balra hultak. Minden idege lázasan rezgett, vad kétségbeesés nyargalt át szivén s szemei szilajan kalandoztak ki az éji setétségbe.

Az ablakhoz rohant.

Egy pillanat müve volt csak, mig fölbágott a párkányra, megkapta a karfát s leugrott a kertbe. A kinyitott ablakon betóduló hideg szél elfutta a gyertyát.

Künn a sötét éjben tovább futott a szerencsétlen ifju nő, — keresztül a parkon, nem keresve az utakat, átgázolva tüskén, bozóton. Egy galy arczába csapódott; nem is érezte, hogy a vér fut le nyakán, ujjain. A tüskés ágak megtépték haját, ruháját. Csak tovább szaladt, át az árkon, ki a rétre. A nedves füben egészen átáztak lábai.

Dideregni kezdett. Az éji hüs levegő lehütötte lángoló arczát, a láz csilapult. Valami vakandturásban megbotlott s megállt. Mintha valami álomból ébredt volna föl, körülnézett s lassanként kezdte emlékébe visszaidézni az elmult perczeket. Kimondhatatlan fájdalmas bágyadtság vett erőt rajta. Nem tehetett róla, — leült a földre és sirva fakadt.

Lassan, tántorogva ment vissza. Alig birta tájékozni magát, s csodálkozott, hogyan tehette meg ez utat, mikor most a sötétben csak ugy tapogatózva lassan birt előrehatolni.

A parkba beljebb érve, már jobban eligazodott. Halkan egészen a házhoz eljutott.

Semmi fogalma sem volt arról, mennyi időbe telhetett az éji séta. Csak azt érezte, hogy oly nagyon fáradt, alig bir lábain állni. A félelem is megremegtette most lábait: hátha észrevették távozását? mit fognak gondolni?

Jéghideg kézzel nyult föl az ablakhoz. Még nyitva volt, ugy, a mint hagyta. Fölkapaszkodott s egész testében reszketve lépett szobájába.

Ugy rémlett neki e perczben, mintha a szoba szögletéből nehéz sohajt hallana. Siköltva lapult a falhoz, kezét ijedten ujra az ablak felé nyujtva. A másik perczben már gyertya égett a szobában s anyósának sápadt arczát pillantotta meg Kornélia.

Kékes volt, csaknem ólomszinü az öreg asszony arcza most s a mint halkan fölemelkedett a székről, kisértethez hasonlitott inkább, mint élő lényhez.

— Tegye be az ablakot, — szólt tompán.

S a mint látta, hogy az ifju nő nem mozdul, hogy meredten, kimondhatatlan ijedtséggel néz reá, mintegy megkövülve, az ablakhoz ment maga az öreg asszony, betette a tálákat, leeresztette a függönyt s halk, csaknem suttogó, érzetlen hangon szólt:

— Két órája, hogy itt vagyok. Nem akartam addig gyertyát gyujtani, mig ön vissza nem tér, hogy idegen szem ne lássa házunk gyalázatát.

Letette a gyertyát az asztalra s a mint most visszafordult, egyszerre csak látja, hogy Kornélia kimozdul helyéből s egész hosszában arczczal egyenest lezuhan a földre. Ájultan fektették ágyába.

Másnap a fiatal nő szólni akart anyósával. Az öreg Héthársyné megvetőleg elfordította fejét s intett kezével, hogy nem akar semmit hallani.

Nehány nap mulva, mikor már jobban lett Kornélia, kocsiázni vitte ki férje. Gyalog jöttek haza, sápadtan mindketten s nem karöltve.

— A lovak elragadták s összetörték a kocsit, — mondá Héthársy; — szerencse, hogy a kocsis nem vesztette el lélekjelenlétét. Adjanak neki egy üveggel a legjobb borból.

A kocsist kérdezgették a cselédek, hogy történt a dolog; de soha sem akart beszélni róla s boszusan ütött öklével az asztalra, ha emlegették. A drága bort, a mit a nagyságos urtól kapott, kiöntötte a trágyadombra.

Héthársy el akarta adni rögtön azt a pár lovat.

— Miért? szólt neje hidegen. Én megakarom tartani.

A férj udvariasan meghajtotta magát s többé nem volt szó az eladásról.

Ugyanazokkal a lovakkal érte Héthársyt a szerencsétlenség.

Akkor még nem tudta neje, hogy épen az ő kedvéért indult utra akkor, s hogy azért szándékozik uj birtokot venni, hogy aztán oda menjenek lakni, az öreg Héthársynét itt hagyva. Ha tudta volna, talán más érzéssel hallotta volna férje halálának hirét. Nos, a szivekbe nem láthatunk. Mi volt közte és férje között, azt talán csak ők ketten tudták egészen, — hanem volt valami, a minek árnyéka még a siron is tul esett.

Nehány nap mulva, mikor már jobban lett Kornélia, kocsiázni vitte ki férje. Gyalog jöttek haza, sápadtan mindketten s nem karöltve.

Hogy a fiatal özvegy nem siratta az elhunytat, azt láthatta mindenki, nyiltan mutogatta.

(Folyt. köv.)

tek, megálltak. Egy közel álló rendőr fülelni kezdett.

Nepomuk ur kétségbe volt esve.

— Csak nem képzeli az ur, hogy én is piczuli csináló vagyok. Engem Fettenheim Nepomuknak hivnak, én vagyok az egykori kefekötő a „Kék hid“-utczáról. Ismerhet.

— Nincs szerencsém ...

— Én ösmerem ez urat, — szólt közbe a rendőr, különben is a piczuli csinálókat már tegnap mind becsipték.

Nepomuk ur nagyot lélekzett, és a harmadik forintot vette elő s mert nálam véletlenül nem volt apró pénz, a jegyet értem is megváltva tova siettünk.

* * *

Kalap-utczáig jöttünk együtt. Az öreg ur vigasztalhatlan volt. Ez a mai fürdő nap nem sikerült, drága volt nagyon. Tudom, hogy Fettenheim nem is aludt. Se pedig hasznára nem volt a parádi vizes kura. Fájni fog tőle a feje, s ráfogja, hogy a bor volt „einschlagos.“

Pedig dehogy!...

Az a három forint! Az, az. Fájni fog az ő feje attól, három esztendeig.

Hát igy telik napról-napra a fővárosi élet. Van biz ennek komolyabb és tömörebb oldala is. De erről legközelebb

Falu rossza

Külföld.

A julius 14-ikét megelőző nap Párisban.

Julius 13-án fényes fogadtatás volt Farre hadügyminiszternél. A vendégek majdnem mind katonatisztek voltak, polgári ember és nő kevés volt. Gambetta igen barátságos módon társalgott az előkelő tisztekkel. Érdekes csoportot képeztek az osztrák, az orosz és a török katonai attaché, a kik élénk beszédbe elegyedtek. A német attaché nem jelent meg, — Radowitz sem. A kert fényesen ki volt világitva. Egy katonai zenekar játszott. Farre tábornok szeretetreméltó háziur volt. A miniszterek mind ott voltak.

A radicalis hirlapok exaltált czikkeket irnak Rochefortról. A tömeg ki akarta fogni Rochefort lovait, de azután megelégedett azzal, hogy a Marseillaiset énekelve kisérte a kocsit. Rochefort, a kinek kezeit csókolták, beszédet mondott, intve a népet, hogy ne szolgáltasson okot a köztársaság ellenségeinek arra a panaszra, hogy zavarja a rendet. A tömeg a Bastille térig kisérte őt. A kocsi alig haladhatott előre. Rochefort egy házba menekült a tömeg elől, a mely éltetve őt feloszlott lassanként. Blanquit nem vették észre, valamint a commune többi vezéreit sem, a kik megérkeztek.

Egész Páris föl van lobogózva, a terek gazdagon föl vannak diszitve. Mindenütt sátrak emelkednek. Az omnibusok és a fiakerek is lobogóval járnak. A clericalisok erővel veszedelmesnek akarták feltüntetni a helyzetet és minden áron valami botrányt akartak provocálni. — A rendőrség beavatkozására nincs szükség.

Midhat pasa reform tervezete.

Az egyik pérai ujság közzétette Midhát pasa reform-tervezetét, a melyet Sziriában akar valósitani. Midhát pasa igen sok jogot követel Sziria kormányzója részére. Követeli hogy majdnem függetlenül rendelkezhessen a csapatokkal, hogy ő nevezhesse ki a közigazgatási tisztviselőket, hogy fölfüggeszthesse a birák itéleteinek végrehajtását, hogy kizárólag ő rendelkezhessen a csendőrséggel, hogy saját emberei által hajthassa be az adót és tizedet. Ez a reform-tervezet nagy meglepetést okozott Konstantinápolyban. Vannak, a kik azzal gyanusitják Midhátot, hogy a szultán tekintélyére nézve veszedelmes terveket forral. E gyanu támogatására idézik Layard ápr. 27-ki hires sürgönyének következő szavait: „A konstantinápolyi kormány ellen táplált gyülölet és az az elhatározás, hogy lerázzák ezt az uralmat, kapcsot képez a sziriai muzulmánok és keresztyének közt.

Napi hirek.

— **A rom. kath.** templomban jövő vasárnap d. e. 9 órakor fogja városunk szülötte Brett Gyula kassaegyházmegyei áldozár első sz. miséjét bemutatni. Mise alatt énekelni fognak: granduaiét az ünnepelt nővére, az itt sokaktól ismert Brett Jozéfa, gr. Csáky Rezsőné s offertoriumot Zivuska Ferenczné urnők.

— **Nem az első.** Koncz Gabriella kisasszony mint értesülünk nem az első debreczeni leány, ki a tanitónői vizsgát sikerrel tette le. Kovács Lajos hivatalnok leánya Etelka még 1873-ban okleveles tanitónővé lett s 1877 óta mint háromszék megyei árva nevelőintézet igazgatónője fényes sikerrel müködik. Édes anyja elhunytával azonban apjához haza kivánkozván, most itthon óhajt alkalmazást nyerni. Ugy hiszszük hogy előforduló alkalommal mindketten figyelembe fognak vétetni.

— **200,000 frtot vesztett el** valaki, nem ugyan készpénzben, hanem egy 4 frt 50 kros igérvény képében, melynek épen ma volt a huzása s melynek főnyereménye (ha nyer) 200,000 frt. Tulajdonosa kellő igzolás mellett átveheti a városházán levő kapitányi hivatalnál.

— **Elfogott rabló.** Emlitettük a multkor hogy Rooz J. földbirtokostól 4 db. ökröt loptak el. A gyanu akkor Madar Jánosra hárult, ki Debreczenben mint polgár, később mint csendbiztos volt ösmeretes, Madarra már több rendbeli tolvajlás és rablás bizonyult a s sok keresés kutatás után e héten elfogatott.

— **Köszönetnyilvánitás.** Az árvák részére ujabban adakoztak Huthflész Istvánné urnő 10 itcze tejet — egy magát megnevezni nem akaró urnő ismét 5 forintot, fogadják az árvák uevében leghálásabb köszönetem Kacskovicsné.

— **Még egyszer a toronyőr.** Az isten tudná megmondani, hogy hanyad izben érik hanyagságon, mulasztáson a toronyőrt. Tegnap éjjeli 11 óráig egyszer sem sipolt már pedig ez könnyen veszélyessé válható hanyagságra mutat, azért ujolag felhivjuk az illető hatóságot hogy a közbiztonság érdekében vagy [más toronyőrről gondoskodjék, vagy pedig ezt a pontos felügyeletre szigoru büntetés terhe alatt ismételten figyelmeztesse

— **Vakulj magyar.** A temesvári közép kereskédedelmi és polgári iskolai értesitője küldetett be hozzánk. A debreczeni magyar ujsághoz küldött czim szalag következőleg volt czimezve a magyar tanoda részéről: „An die löbliche Redaction Administration „Debreczeni ellenőr.“ Debreczin. Az értesitő kivéve az első három lapot, mely az intézet történetét foglalja magában, egészen német nyelven van irva. Ehez sem kell commentár.

— **Az akrobata** társulat, melyről a multkor már emlitést tettünk s melynek most is Kiss az igazgatója, ki a mult nyáron már müködött itt társulatával, — megérkezett városunkba és előadásait a czegléd-utczán épitendő helyen szombaton kezdi meg. A társu- 18 erőmüvészből áll, kik mindnyájan magyarországi születésü emberek.

— **Meg kell fogni.** Nagy népcsődülés, szaladgálás, kergetőzés volt tegnap az utczán Egy rendőr előtt futott meg a bekisért tolvaj. A rendőr lélekszakadva kergette a tolvajt, s nemsokára a nép is üzőbe vette, a miből nagy hajsz támadt. Végre sikerült őt elfogni.

— **Traversz István** a Szabadkán, Erdélyi Mariette igazgatása alatt müködő szintársulathoz szerződött, hol a népszinmü-énekes és opera-bariton szerepkört fogja betölteni.

— **Milyen lesz az időjárás?** Az időjárásról a következőt jelentik: Jul. 15 től 18 ig derült, meleg és száraz napok várhatók. 18-tól 20-ig hajlam zivatarokra, melyek julius 18-án vasárnap délután is várhatók. Jul. 21-től kezdve igen forró napok s borult éjjelek mellett, egész héten át zivatarok és esők várhatók; a hőmérsék lassankint csökken s jul. 29-én éri el a legalsóbb fokot.

— **A Vizváry jutalomjátéka** hétfőn este a nagyváradi szinkörben csaknem egészen üres ház előtt folyt le.

— **A zsidó hit és erkölcstana** hatása a társadalmi eletben czimü röpirat jelent meg Sztanojevics Simontól kapható Csáthy Károlynál. Ára 10 kr.

— **Ügyvédi irodát** nyitott Szilágyi Imre városunk szülötte czegléd-utcza elején az Auer-féle házban. (Burghold Vilma női divat üzleti helyisége.)

— **Az utolsó koszoru.** Erdélyből tegnap estve egy gyönyörü, borostyán levelekből és liliomokból kötött koszoru érkezett a „F—g“ szerkesztőjéhez, lefutó fehér atlasz szalagjain ez arany betüs föliratttal: „Indali Gyulának — H. Róza.“ Az a fiatal hölgy küldte ez utolsó ajándékot, kihez a szerencsétlen ifju költő lelke legnemesebb perczeiben emelkedett s kiről legszebb legigazibb dalait irta.

— **Csengeri Antal hátrahagyott iratai.** Csengery Antal hagyatékában fölötte becses kéziratok maradtak hátra. Csengery igen pontosan vezetett naplót hagyott hátra, mely a hazai történelemnek valóságos kincses-bányája lesz. Naplójában hiven leirta összeköttetéseit, tanácskozásait a nevezetesebb államférfiakkal s különösen 1867 óta följegyzett minden eseményt. Csengery a kiegyezést illető minden kérdésben, minden tanácskozásban tüzetesen volt beavatva, Deák közölte vele a király általi fogadtatásának minden részletét, szintugy mint nézeteit az ügyekről és eseményekről. Van még Csengerynek egy nagyobb tanulmánya Kossuthról, melyet életében nem akart közre bocsátani.

— **„Felhivás.“** A debreczeni dal- és zeneegylet t. alapitó és pártoló tagjait van szerencsénk felhivni, illetőleg értesiteni miszerint, ha a Kolozsváron tartandó országos dalünnepélyen, mint pártoló tagok óhajtanak részt venni, — mely esetben ugyanazon előnyökben részesülnek mint egyletünk müködő tagjai (mérsékelt áru vasuti jegy és Kolozsvár lelkes közönségéhez leendő beszállásolás) — abbeli szándékukat egyleti jegyző Márk Endre ur ügyvédi irodájában — „Tisza“ ház — e hó 20-ig bejelenteni sziveskedjenek, — a dal- és zene egylet által kiküldött intéző bizottság.

— **Az egri zászló.** A Seemann-ügyben már beérkezett az egri polgármester jelentése a város kérvénye kiséretében, melyben higgadtan előadja a már októberben történt eseményt a (nemzeti zászlónak Seemann által történt letépetését) és tiltakozik ama felfogás ellen, mintha a városi kérvény a tisztikar ellen volna intézve, sőt hangsulyozta, hogy a városi polgárság ezzel mindig legjobb lábon állott. A belügyminiszter ennek folytán a kérvényt átteszi a honvédelmi miniszterhez s ennek véleményadása után a miniszterelnök utján fog a hadügyminiszter felszóllittatni a kellő intézkedés megtételére. — Mint ujabban jelentik, Seemann alezredest a magyar zászló meggyalázásáért Kupecz esztergomi polgáron kivül, kihivják még Kreith Béla gróf a „Vadász Ujság“ volt szerkesztője és Veres Sándor Karczag város főjegyzője s a 68. sz. gyalogezred őrvezetője. Seemann Kreith kihivását elfogadta.

— **A komoróczi boszorkány.** E hó 5-én reggel Hosszumezőn a villám egy 68 éves öreg asszonyt agyonsujtott a földek közti uton, midőn hazatérőben volt. Egy 8—9 éves gyermek is volt vele, de ennek nem történt semmi baja. Különös véletlen, hogy a szerencsétlenül járt asszony, jóval ezelőtt a komoróczi jövendőmondónál járt, ki azt jósolta neki, hogy vagy a farkasok tépik szét, vagy pedig a villám fogja agyon sujtani. A babonás anyóka valahányszor dörgött és villámlott, mindannyiszor letérdelt, imádkozott s várta a villámcsapást, melyre a komoróczi vorozsilyka predesztinálta őt! S a végzet ime, hogy közrejátszott. Julius 5 én reggel az öreg asszony künn van a földön egy hirtelen dördülés, s élettelenül rogyik össze. A hosszumezei s a környékbeli tudós asszonyok most szent áhitattal prédikálják, hogy a mit a komoróczi vorozsilyka mond, az mind igaz és szent. A nép között nem csekély a megdöbbenés.

— **Emlék Tóth Edének.** A jeles népszinmüiró szülőházát a putnoki mükedvelő társulat emléktáblával látta el. E hó 11-én volt a leleplezés ünnepélye. Délután 4 órakor nagy közönség gyült össze a szülőház előtt, s kezdetét vette az ünnepély. A mükedvelő társulat elnöke Szmrecsányi Mihály hatásos emlékbeszédet tartott. Este a putnoki fürdő helyiségében kedélyes tánczvigalom tartatott.

— **Herczegi tolvajok.** A kaukázusi orosz seregnél óriási csalásokat, sikkasztásokat fedeztek fel, melyek még az orosz-török háboruból származnak. A vizsgálat hihetetlen tényeket deritett fel. A bünösök majdnem kivétel nélkül herczegek s tábornokok. E pör, ha ugyan addig meg nem szüntetik, óriási sensátiót fog kelteni Oroszországban. Azt is beszélik, hogy a kincstári pénztárt is feltörték és kirabolták.

— **A jövő cziterája.** Schunda Venczel hangszerészünk, ki két évvel ezelőtt a czimbalmot tökéletesitette, most ismét a cziterán javitott. Ugyanis az eddigi cziterának alakját lyraalakura változtatta, miáltal annak hangfogóját jóval nagyobbitotta, minélfogva annak hangja is sokkal erőteljesebb és szebb lett, mint az eddig használatban voltaké. Schunda, ki e hangszerére nemrég szabadalmat nyert, azt két pedálczimbalommal együtt Londonba küldötte, ahol aztán pár hét alatt oly hóditást tett, hogy a már megérkezett megrendeléseknek alig tud eleget tenni.

— **Feltámadott öngyilkos.** Egy bécsi selyemárus csődöt mondott, azután elment a Rudolf-hidra, a hol ruhákat hagyott hátra, mire azután eltünt, és mindenki halottnak vélte, miglen megtudták, hogy — Amerikában van és igen jól érzi magát. Egy szemtanu, a ki Hönignek (igy hivják) esetéről ir, azt mondja, hogy Hönig egy vésőnél lakik, a ki Hönignek házában volt nőt vett nőül. Igy tünnek el az öngyilkosok — néha.

— **Szende miniszter Ada-Kaléhban.** A temesvári német lapnak irják, hogy Szende Béla honvédelmi miniszter a napokban Orsováról kirándult Ada-Kaléhba a törököktől elvett dunai szigetre. A miniszter kiséretében volt két budapesti ur és Gerics Frigyes honvéd kapitány, ki a vendégeknek vezetőül szolgált. Az erődnek mintegy 100 főnyi legénysége van, kik az Elek nagyherczeg ezredéből vétettek, továbbá van ott még 30 tüzér. A sziget lakosai, mintegy 120 család nagyobb részt igen szegény törökök, kik bár semmi adót nem fizetnek s terhet nem viselnek, — alig birják tengetni életöket. — Herkulesi, de igen lerongyollott alakok, kik leginkább a magyar dunapartou halászatból élnek, mivel a szerb parton e foglalkozástól eltiltattak.

— **Zlinszky Imre** a kir. tábla birája a tud. académia tagja egyike a legkitünőbb magyar jogászoknak férfi kora virágában 42 éves korában meghalt. Hosszu ideig szerkesztette a jogtudományi közlönyt s számos kissebb s nagyobb munkája jelent meg. Nagy müvét a „Magánjog rendszerét“ már nem fejezhette be.

— **A svéd király és a hirlapirók.** A svéd király néhány nappal ezelőtt Smaalandban utazott valamelyik vasutvonal megnyitására. Az indóházakban a kiséretéhez csatlakozott hirlapirók mindenütt szerényen visszahuzódtak. Ezt a király valószinüleg észrevette, mert a vasut igazgatók egyikétől azt kérdezte hogy a journalisták hol vannak elhelyezve? — „Egyik első osztályu salonkocsiban, fölség,“ felelt a hivatalnok. — Helyesen, mondá a király, nagyon jól van, ugy kell lennie, mert ők képviselik az állam harmadik hatalmát.

CSARNOK.

Hogyan vásárolt a trónörökös kecskét.

Midőn Rudolf trónörökös egy alkalommal a chrastenici (Csehország) vadasban egészen magányosan vadászgatott, egy öreg anyókával találkozott, ki két kecskéjét legeltette s önelégülten tekintgetett rájuk. A fiatal vadász, ki a lőfegyver kezeléséhez époly jól ért, mint az emberi physiognomiához, első pillanatra látta, hogy kedélyes asszonynyal lesz dolga. Egyenesen az anyó felé tart s kettőjük közt cseh nyelven nemsokara a következő párbeszéd fejlődött ki:

— Adjon isten jónapot anyóka, hogy van?

— Ah, egy oly fiatal ur, hogy is beszélhet ily barátságosan egy öreg asszonynyal? Bizony, napról-napra kinlódnunk kell, hogy életünket tengessük, különben hálát kell adni az istennek, ha az ember egészséges.

— Ej, ej, hát oly rosszul megy a dolgunk?

— Bizony fiatal ur, ez a két kedvenczem a táplálóm s támaszom öregségemben.

— Na az igaz, hogy csinos két allat, egyet közülök mindjárt megvennék.

— De én egyet sem adok el s különösen most, midőn elég zöld takarmány van.

— De ha jól megfizetem.

— Még akkor is legfölebb az idősebbet, azt a szürke kecskét ott, adhatnám el, a másikért kár volna. E kecskétől naponkint 7 meszely tejet kapok, a mit nem nélkülözhetek. De a másik is jó, 4 frtért elviheti.

— Tudja mit, adok magának 6 frtot s elviszem a fiatalabbat.

— Jaj. az sok pénz, az ur bizonyára nem mészáros s áldja meg az isten, de a szegény kedves kis kecskét bizonyosan az urnál is jól fogják tartani.

— Persze! Tehát áll, az alku meg van kötve. Adjon vissza e tizesből.

— Ah kedves uram, talán tréfálni tetszik. Kunyhómban alig kutathatok fel 10 krajczárt.

— Ez már igazán baj. De tudja mit? Egyelőre tartsa meg az egész tizest, s majd nyolcz nap mulva a nekem járó 4 frtot visszakérem.

— Hogy állhatok én jót ennyi pénzért? Nem uram vigye magával a tizest, s ha a vásárt addig meg nem bánja, hozza el nekem az összeget lakásomra Cha . . .-ba.

— Ez kényelmetlen reám nézve, e helyett azt ajánlom, hogy a kecskét még nyolcz napig tartsa magánál, de jól etesse, s a többi 4 frtot mint takarmánypénzt tartsa vissza. Nyolcz nap mulva a kecskét elviszem.

— Négy frt. 8 napra — nem, fiatal ur, az igen sok. Komolyan mondja ezt?

— Komolyan; itt van, — az isten áldja meg. —

E szavakkal a fiatal vadász eltünt. — A szegény kecskepásztor egésze elhült, eleintén azt hitte hogy álmodik. Azután feltette magában, hogy az ismeretlen vevőnek vissza fogja adni a pénzt, mert nem tudott abban megnyugodni, hogy oly igazságtalan üzletet kötött. Napról napra kihajtotta tehát kecskéit ugyanarra a helyre, remélvén, hogy az ismeretlen vevővel az erdőben majd találkozik, de hiában. A nyolcz nap elmult.

A szegény asszonyt furdája a lelkiismerete, a még mindig felváltatlan tizes égeti a tenyerét. — Tépelődései közben egyszerre csak a falu elöljáróját látja maga előtt, kinek épen elakarja panaszolni baját, midőn a biró a következő szavakkal szakitja félbe: „Mindent tudok, ő fensége Rudolf trónörökös azt kivánja, hogy ne gyötörje magát a tizes miatt; s az eladott kecskét is tartsa meg!“ A szegény asszony eleintén szólni sem tudott, majd sirni kezdett, s azután a következő szavakban tört ki: „Tehát egy herczeg, s nem is aranyos ruhában. Ezt igazán nem gondoltam volna!“

Felelős szerkesztő: **Kutasi Imre.**
Főszerkesztő: **Vértesi Arnold.**

$^{3893}/_{1880}$. tkvi szám.

II-od árverési hirdetés.

A debreczeni kir. trvszék, mint telekkönyvi hatóság részéről közhirré tétetik, miszerint Geréby Fülöp végrehajtatónak Steiner Sámuel és Löv Róza végrehajtást szenvedő elleni végrehajtási ügyében lefoglalt s a debreczeni 2480. számu tkvben felvett Széchényi-utczai 1789. sz. összesen 14000 frtra becsült ház és 5 hold ondódi földje az 1880. évi julius hó 23-ik napján délután 3 órakor, mint második határidőben, a tvszék árverési termében végrehajtó Mészáros László által megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt el adatni fog u. m.:

1-ször. Kikiáltási ár a fenti becsár, azonban ezen II-ik árverésen a fent körülirt ingatlan becsáron alul is el fog adatni.

2-szor. Árverezni kivánók tartoznak az ingatlan becsárának 10% készpénzben vagy óvadékképes papirban a kiküldött kezéhez letenni.

3-szor. Vevő köteles a vételárt 3 egyenlő részletben és pedig: az árverés jogerőre emelkedésétől számitandó 1, 2 és 3 hónap alatt 6% kamatokkal együtt ezen kir. tvszéknél lefizetni.

A bánatpénz az utólsó részletbe fog beszámittatni.

(A feltételek többi része a tvszéknél s végrehajtónál megtudható.)

A debreczeni kir. trvszék mint telekkönyvi hatóság 1880. évi junius hó 28-dik napján.

Szücs István, h. elnök. (245) 2—3 Bay, jegyző.

Saját termésü, tiszta kezelésü
érmelléki boraimat
literes és fél literes üvegekben, jutányos áron a n. é. közönségnek ajánlom.
Rickl József Zelmos.

Van szerencsém
a cséplőgép-tulajdonosok
tudomására juttatni, hogy nálam a legjobb minőségü
CSEPŰ
(géptisztitáshoz szükségelt anyag)
kilónként 15 krajczárjával 30 kilos csomagokban készpénzfizetés vagy utánvétel mellett kapható.
Tisztelettel
Beer Simon.
Szatmáron.
243 4—9

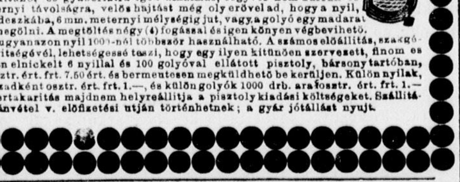
A legjobb pisztoly nem használ, hanem találhatunk.
Hogy azonban jó lövész lehessünk, legalább e pisztoly árnak háromszorosát, csak lőszerre is, kellene kiadnunk.
Szabadult-Légpisztol frt. 7.50 beremen tes.
A Gaggenaui-vasaknafele uj-lég-pisztoly
(Rastatt mellett, Badenben), alkalmat nyujt arra, hogy még szobában is, és lőszerre való kiadás nélkül, jó pisztolylövész lehessünk Ezen kitünő, és gyakorlatra igen alkalmas, fegyver nem durran es 15 méternyi távolságra, velős hajtást még oly erővel ad, hogy a nyil, pl. egy deszkába, 6 mm. meternyi mélységig jut, vagy a golyó egy madarat képes megölni. A megtöltés négy (4) fogással és igen könyen végbevihető. Egy és ugyanazon nyil 1000-nél többször használható. A számos előállitás, szakgépek segitségével, lehetségessé teszi, hogy egy ilyen kitünően szervezett, finom es tartosan elnickelt 6 nyillal és 100 golyóval ellátott pisztoly, bársony tartóban, csak osztr. ért. frt. 7.50 ért. és bermeutesen megküldhető be kerüljen. Különnyilak, 1½ dutzadként osztr. ért. frt. 1.—, és különgolyók 1000 drb. ara osztr. ért. frt. 1.— A lőszertakaritás majdnem helyreállitja a pisztoly kiadási költségeket. Szállitások utánvétel v. előfizetési utján történhetnek; a gyár jótállást nyujt.

320. szám.
ÁRJEGYZÉKE
az „ISTVÁN“ gőzmalom készitményeinek.
Árak ausztriai értékben
Költségmentesen
Debreczenben, kötelezettség nélkül.
Lisztekné készpénz fizetés mellett 7% engedménynyel.
Ingyen zsákkal.

		100 kiló
A.	Asztali dara nagyszemü .	26.—
„	szinte 30 kilos zacskóval	26.60
B.	szinte apró szemü .	26.—
„	szinte 30 kilos zacskóval	26.60
C.	Dara középszerü .	24.60
„	szinte 30 kilos zacskóval	25.20
0.	Királyliszt .	24.60
1	Lángliszt .	24.—
2.	Montliszt .	23.40
3.	Zsemlyeliszt különös	22.80
4.	„ .	22.—
5.	Fehér kenyérliszt 1-ső rendü	21.60
6.	szinte 2-od „	21.—
7.	Közép kenyérliszt 1-ső „	20.60
8.	„ 2-od „	19.80
8½.	„ Barna „ 1-ső „	18.80
8¾.	„ „ 2-od „	16.80
9.	Lábliszt .	14.80
10½.	Veres liszt .	7.80
11.	Finom korpa zsákkal	5.20
„	„ zsák nélkül.	4.60
12.	Durva korpa zsákkal	4.60
„	„ zsák nélkül.	4.—
K. L.	Kétszeres liszt simán örölve	—.—
R. I.	Rozsliszt 1-ső rendü	—.—
R. II.	szinte 2-od „	—.—
R. III.	szinte 3-ad „	—.—
R. IV.	szinte 4-ed „	—.—
„	„ zsák nélkül	—.—
A. K.	Árpakása 00	30.—
„	szinte 0	24.—
„	szinte 1	—.—
„	szinte 2	—.—
„	szinte 3	—.—
„	Árpadara 5	—.—
A.	Árpa liszt 6	—.—

Debreczen, jun. 25. 1880.
A zsákok sulytartalma, — teljsuly tisztasulynak véve:
A. B. C. 0—9 számig 85 kiló.
10½, 11. 12. „ 50 „
R. I.—III. számig 85 „
R. IV. „ — „
A. K. 00—5 számig 50 „
K. L. „ — „

108. szám.
budapesti gőzmalmi lisztek árjegyzéke
CSANAK JÓZSEF
lisztkereskedéséből
DEBRECZENBEN.
100 kiló kötelezettség nélkül, zsákkal együtt készpénz fizetés mellett.
Egész zsák vételnél 5% engedmény.
Zsákok sulytartalma (A—8½ 85 k/g teljsuly tiszta sulynak véve. 8¾ 70 „

szám.		100 k. frt	kr
A	Buzadara nagyszemü	25	20
B	„ apró	25	20
C	„ közép szemü . . .	24	—
0	Királyliszt	23	80
1	Lángliszt	23	20
2	Montliszt	22	60
3	Zsemlyeliszt 1-ső rendü . .	22	—
4	„ 2-od rendü . .	21	60
5	Fehér kenyérliszt 1-ső rendü .	20	80
6	„ 2-od rendü. .	20	20
7	Közép kenyérlisz 1-ső rendü .	19	80
8	„ 2-od rendü. .	19	—
8½	Barna kenyérliszt.	18	20
8¾	„ „	16	20

Debreczen, 1880. jun. 26.

Debreczen, nyomatott kiadó-tulajdonos Kutasi Imre könyvnyomdájában, 1880.